

3 De hemelen en de aarde hebben een einde (uiterste):

Vergelijking 1

- Dt. 28:64 En de HEERE zal u verstrooien onder alle volken van het ene einde der aarde (*ha arètz*) tot aan het andere einde der aarde (*ha arètz*); en aldaar zult gij andere goden dienen, die gij niet gekend hebt, noch uw vaders, hout en steen. Jes. 26:15 (in al de einden des aardrijks (*ha arètz*) verre weggedaan).
- Dt. 30:4 Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels (*ha shamajim*), van daar zal u de HEERE, uw God, vergaderen, en van daar zal Hij u nemen. Neh. 1:9 (verzamelen vanuit het einde des hemels). Einde: qatzèh (+ uiterste, grens (Eze. 25:9), pale (Ex. 16:35), hoek (Jer. 49:36); < qetz: (ten) einde, uiterst(e).

Vergelijking 2

- Mt. 24:31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van *het ene uiterste der hemelen* (*ouranos*) tot het *andere uiterste* derzelve.
- Mk. 13:27 En alsdan zal Hij Zijn engelen uitzenden, en zal Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het uiterste der aarde (*gè*), tot het uiterste des hemels (*ouranos*).

Vergelijking 3

- Ps. 19:5 Hun richtsnoer gaat uit over de ganse aarde (*ha arètz*), en hun redenen aan het einde der wereld (*thebèl*); Hij heeft in dezelve een tent gesteld voor de zon. Wereld ≈ hemel en aarde (Ps. 89:12; Jer. 10:12).
- Ps. 19:7 Haar (zon: *mannelijk*) uitgang is van het einde des hemels (≈ *oosten*), en haar omloop tot aan de einden deszelfs (≈ *westen*); en niets is verborgen voor haar hitte.

Oosten ≈ opgang; westen ≈ ondergang. Vergelijk Jes. 43:5,6 (bijeenvergaderen van Israëls overblijfsel: uit opgang + ondergang + noorden + zuiden: van verre: het einde der aarde). Uit de vier winden (Mt. 24:31; Mk. 13:27); Eze. 37:9.
De vier winden des hemels: Jer. 49:36; Dan. 7:2 + 8:8 + 11:4; Zach. 2:6 + 6:5.

	<u>Einde der aarde</u>	=	<u>Einde des hemels</u>
1a	Dt. 28:64		Dt. 30:1 (Israël)
1b	Jes. 26:15; 41:9; 43:6		Neh. 1:9 (Israël)
2	Mk. 13:27a		Mt. 24:31; Mk. 13:27b (uitverkorenen)
3	Ps. 19:5		Ps. 19:7 (zon)
4	Dt. 13:7		Dt. 4:32,33 (mens, volken)
5	Jer. 25:33; 1Sa. 2:10		Jes. 13:5 (oordeel volken + Babel)
6	Opb. 7:1 + 20:8		Jer. 49:36 (vier hoeken/einden)

Einde(n) der aarde ≈ heidenen/volken: Ps. 2:8; Jes. 5:26 + 49:6 + 52:10; Jer. 16:19 + 25:31; Zach. 9:10.
Ps. 22:28 Alle einden (= *efes: einde, vleugel, hoek*) der aarde zullen het gedenken, en zich tot den HEERE bekeren; en alle geslachten der heidenen zullen voor Uw aangezicht aanbidden.

Spr. 30:4 → Jes. 40:28 (Schepper v/d einden der aarde → Gen. 1:1); Jes. 24:16 (uiterste einde der aarde).
Job 28:24 Want Hij (*God*) schouwt tot aan de einden der aarde, Hij ziet onder al de hemelen.
Rom. 10:18 Maar ik zeg: Hebben zij het niet gehoord? Ja toch, hun geluid is over de gehele aarde (*gè*) uitgegaan, en hun woorden tot de einden der wereld (*oikoumenè: de bewoonde wereld*).

De aarde is het einde (de grens) van de hemelen. Moderne kosmologie: de hemel is oneindig. Bijbel: het uiterste van de hemel(en) is gelijk aan het uiterste der aarde.